

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **B. J.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 7. 2008, č. j. x, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 17. 12. 2008, č. j. 42 Cad 290/2008 – 17,

t a k t o:

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobkyně brojí včasně podanou kasační stížností proti v záhlaví uvedenému rozsudku Krajského soudu v Praze, jímž byla zamítnuta její žaloba směřující proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 14. 7. 2008, č. j. x. Napadeným správním rozhodnutím žalovaná přiznala žalobkyni starobní důchod od 1. 5. 2004 podle § 29 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění, a podle čl. 46 odst. 2 Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 v částce 1374 Kč měsíčně. Ve správní žalobě podané proti tomuto rozhodnutí žalobkyně namítala, že stanovená výše důchodu je hluboko pod životním minimem.

Proti citovanému rozsudku Krajského soudu v Praze podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) kasační stížnost, ve které je uvedeno, že stěžovatelka je zastoupená Libuší Šplíchalovou, advokátku ČAK 6042, Praha 7, Kostelní 28 na základě plné moci ze dne 29. 1. 2009. Dále kasační stížnost obsahuje informaci, že odůvodnění bude soudu sděleno nejpozději do jednoho týdne. Stěžovatelka se dlouhodobě zdržuje v cizině a nyní je pracovně mimo oblast možné komunikace a tudíž není možno konkretizovat pochybnosti stěžovatelky o výpočtu důchodu přiznaném ke dni 1. 5. 2008.

Kasační stížnost stěžovatelky byla doručena Krajskému soudu v Praze dne 2. 2. 2009. K podání nebyla připojena žádná plná moc dokládající tvrzené zastoupení stěžovatelky v řízení o kasační stížnosti advokátkou Libuší Šplíchalovou. Aniž by ze strany stěžovatelky nebo její zástupkyně bylo jakkoliv v dané věci znovu reagováno, krajský soud výzvou ze dne 26. 3. 2009 stěžovatelku (zástupkyni stěžovatelky) vyzval k doplnění kasační

stížnosti o uvedení důvodů podle § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a jejich konkretizaci ve vztahu k napadenému rozhodnutí ve lhůtě 1 měsíce od doručení této výzvy. Krajský soud rovněž stěžovatelku vyzval k doplnění údajů podle § 106 s. ř. s. a zaslání soudu plné moci pro její zastupování v řízení o kasační stížnosti. Posléze krajský soud přípisem ze dne 22. 4. 2009 urgoval u stěžovatelky (zástupkyně stěžovatelky) doplnění kasační stížnosti a současně stěžovatelku poučil o tom, že v případě nedoplnění kasační stížnosti do 10-ti dnů od doručení tohoto přípisu bude kasační stížnost odmítnuta ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Z doručenek založených v soudním spise vyplývá, že zásilky s výše uvedenými přípisy krajského soudu (č.l. 24 a 26) zástupkyně stěžovatelky osobně převzala dne 30. 3. 2009 a 27. 4. 2009. Ve stanovených lhůtách však vady kasační stížnosti neodstranila a ani nedoložila doklad o plné moci udělené pro zastupování stěžovatelky v řízení o kasační stížnosti.

V rámci soudního přezkumu kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud dle zákonem stanoveného procesního postupu nejdříve zabývá splněním zákonných procesních předpokladů jako je včasné podání kasační stížnosti, řádné zastoupení stěžovatele apod. Až v případě naplnění procesních podmínek řízení a absence veškerých důvodů nepřípustnosti je oprávněn dále zkoumat důvodnost kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že v projednávané věci byla kasační stížnost podána osobou oprávněnou (§ 102 s. ř. s.) a byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatelka však nedoložila zastoupení advokátem, i když v řízení o kasační stížnosti je toto zastoupení povinné.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. V daném případě stěžovatelka přes výzvu k doložení tvrzeného zastoupení advokátkou pro řízení o kasační stížnosti a navzdory poučení o možných následcích, plnou moc udělenou advokátce soudu nepředložila; sama přitom neprokázala vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem – případně vlastní vysokoškolské právnické vzdělání stěžovatele – je přitom podmínkou řízení o kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat. Nedoložení plné moci k zastupování stěžovatele v řízení o kasační stížnosti je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, v posuzované věci se však tento nedostatek ani na výzvu soudu odstranit nepodařilo. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nesplnění uvedené podmínky řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s. Posuzování existence podmínek řízení má přitom přednost před zkoumáním, zda byly odstraněny vady kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. července 2009

Vlašín

JUDr. Jaroslav
předseda senátu